

Una nit de pel·lícula al festival Musicant de Campllong

Cinc anys després del seu pas pel municipi, Ginestà omple la plaça Catalunya per presentar el seu cinquè i darrer treball, "Gira tot igual, però diferent", amb un repertori tendre, honest i ple d'himnes compartits que fa vibrar avis i nets

Però més enllà de la programació (al llarg de les seves 23 edicions hi han passat "el bo i millor de Catalunya", des de Lluís Llach fins a Els Catarres, passant per Marina Rossell, Tomeu Penya o Els Amics de les Arts), el que és capaç de captivar fins i tot el més escèptic és l'autenticitat que s'hi respira. I si no, en quin altre festival t'acompanya al seient l'alcalde, presenta el grup que pujarà a l'escenari el cronista parlamentari Lluís Falgàs o aplega, entre el públic, avis, pares i nets que, un dia per a tu i l'altre per a mi, es deixen sorprendre per altres estils, veus i formats. Si el dia abans el festival havia aixecat el teló amb una actuació del Quartet Mèlt amb la cobla La Principal del Llobregat, divendres va ser el torn dels germans Júlia i Pau Serrasolsas —l'inconfusible tàndem que dona vida a Ginestà— que, cinc anys després, tornaven a Campllong per presentar el seu darrer (i cinquè) treball, "Gira tot igual, però diferent" (Halley Records). Un disc amb el qual no han volgut ser presoners de les tendències de la indústria musical i que, alhora, dona nom, i això encara ho va fer més rodó, a una cançó que van dedicar al seu avi, que els va deixar "ja fa uns anys". El duet del barri barceloní de Sant Andreu de Palomar va contagiar la seva complicitat entre el miler d'assistents que van omplir la plaça Catalunya (el doble dels habitants del poble, que tampoc s'ho van voler perdre perquè el festival va néixer, al cap i a la fi, per iniciativa d'un grup de veïns). Després de quatre dies seguits de concerts a les espatlles, els germans Serrasolsas van entonar també els seus temes més icònics ja convertits en himnes, com "De tot el món", "Tot el que ens queda", "La meva sort", "Estimar-te com la terra", "Només viure" o "Les coses senzilles"; en una actuació sincera, tendra i sense grans artefactes que va recordar que, les coses senzilles, no les hauríem de voler perdre mai.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/06/27/nit-pellicula-festival-musicant-campllong-131883165.html>